

Tekst en fotografie: Richard Helwig

RON KNOESTER EN ZIJN PASSIE VOOR MUZIEKBELEVING:

Ron Knoester naast zijn allereerste Philips productiemodel 532 Electronic van het MFB-systeem, ontwikkeld in het midden van de jaren zeventig: "Ik heb ze laten reviseren, zowel van binnen als van buiten. Voor die kleine kastjes zit er een ongelofelijke bas in."

*'IK BEN BOVENGEMIDDELD
GEÏNTERESSEERD IN HIFI,
 MAG JE WEL ZEGGEN.'*

Als vingervlugge gitarist en begenadigd zanger is muzikant Ron Knoester (The Clarks, Pioniers van de Nederpop, Urban Heroes, Billy The Kid) een liefhebber van alles wat met audio te maken heeft. Het liefst analog. Heeft een duidelijke voorkeur voor de sixties: 'Van de Beatles. En ik zit op gitaren. Ze noemen mijn oefenruimte soms gekscherend Ron's Palace.'

Toen hij een jaar of tien was, ging hij naar een concert van Golden Earring in De Vliegermolen in zijn woonplaats Voorburg. "In die tijd waren daar veel live optredens. Dat heeft een grote indruk op me gemaakt. Buiten het feit dat het voor mijn leeftijd te veel herrie was. Een paar jaar later zag ik AC/DC en The Police. Ik geloof dat zelfs in de jaren zestig daar The Who gespeeld heeft. En Rod Stewart met Faces, Slade en dat soort namen. Dat waren popnachten die georganiseerd werden."

SCHEURENDE GITAREN

Uitgaan in de discotheek was aan Ron Knoester niet besteed. "Ik wilde een echte muziekbeleving ervaren. Had pianoles, maar ik vond daar niet zoveel aan. Rock and roll, scheurende gitaren. Dat fascineerde mij. Ik hou erg van zangers, van gitaristen. Zoals Peter Frampton en Gary Moore. En natuurlijk The Beatles. Ik denk dat ik op mijn twaalfde begon met gitaarles. Ik had privéles, maar negentig procent heb ik geleerd door zelf een beetje te klooiën. Muziekles op school stelde niet veel voor, je kreeg een blokfluit en een bongo of zo. Daar was ik niet zo van."

TEVEEL EEN ROCKER

Met de komst van de disco in de jaren zeventig, werden bandjes volgens hem toch een beetje weggedrukt. "Er waren grote bands die hun roadies de laan uit moesten sturen. Konden de muzikanten zelf met versterkers gaan lopen sjouwen" Hij deed het voorbereidend jaar Conservatorium, maar bleek toch te veel een rocker: "Tegenwoordig heb je de Rockacademie. Destijds kon je alleen kiezen uit klassiek of jazz. Het was nog redelijk puriteins. Stond er een muziekleraar naast me en haalde ik ineens hard uit op de gitaar. Kreeg ik te horen dat zoiets toch niet de bedoeling was, haha."

BANG & OLUFSEN

Terwijl zijn vader niet veel met muziek had, zong zijn moeder onder meer liederen van Franz Schubert en Robert Schumann. Ze nam platen op in die tijd. Het is dan jaren zeventig. "Maar dat was een muzikale richting die ik niet leuk vond. Mijn vader was geduldig als het om mijn keuzes ging. Die gunde het mij om te kunnen ontplooiën." Thuis hadden zijn ouders een set van Bang & Olufsen. Die uiteindelijk verhuisde naar de kamer van Ron. "Ik denk omdat mijn vader niet zoveel muziek draaide of zo."

KOPIËREN VAN ELPEES

Knoester had op een bepaald moment een Akai-cassetdeck en een bandrecorder. "Ik weet niet meer wat er is gebeurd, maar ik moet de boel opgeblazen hebben. Zal in een moment van opwelling mijn basgitaar in de cassetdeck hebben geprikt." In die tijd is Ron dagen bezig met het kopiëren van elpees: "Een singletje lenen van iemand en dat op tape zetten. Dat deed ik later met cd's. Dan hoorde ik geen verschil." Hij had een Aiwa-cassetdeck die bijna tweeduizend gulden kostte ▶

Goed luisteren is voor Ron essentieel. Met of zonder koptelefoon. Luidsprekers hoeven wat hem betreft niet altijd heel prijzig te zijn: 'Kijk naar de eerste generatie van Jamo. Die was duur. Later is dat de IKEA onder de luidsprekers geworden. Maar in het begin hebben ze naam gemaakt.'

**'IK WEET NIET MEER WAT ER IS
GEBEURD, MAAR IK MOET DE BOEL
OPGEBLAZEN HEBBEN.'**

Steeds weer de nieuwste spullen hoeft hij zeker niet te hebben: "Maar ik ben er wel altijd mee bezig. Heb op verschillende plekken in het huis apparatuur staan."

Anton Simonis maakte naam als reparateur. Zijn bedrijf is nog steeds een bekend begrip in de muziekwereld.

'HET IS NIET MOEILIK OM TWAALFDUIZEND EURO UIT ME ZAK TE TREKKEN OM EEN PAAR MOOIE LUIDSPREKERS TE KOPEN.'

De bandleden van The Clarks in hun oefenruimte. Ron: "Er is een leuk podiumpje gemaakt, met Electro-Voice luidsprekers aan de muren. En vaste gitaarversterkers. Ik prik mijn gitaar erin, zet hem aan en kan meteen spelen."

en ook veertig jaar lang Yamaha-studio monitors. "Nu heeft mijn zoon ze. Die zit op de Herman Brood Academie, hij is ook liedjes aan het maken."

TUNNELSYSTEEM

De muzikant weet zich nog een leuk verhaal voor de geest te halen als het om het zelf bouwen van luidsprekers gaat. "In Den Haag zit Adesign van Anton Simonis. Dat is een ware techneut. En je had gitaarbouwer Peer Dellen hier in de stad zitten. Dat waren vrienden. Anton had in het jaar 1985 hele goede luidsprekers voor Peer gebouwd. Voorzien van een tunnelsysteem. Hij had zelfs teer gebruikt voor demping aan de binnenkant, meen ik me te herinneren. Dat ging ver. Ik geloof dat hij daar een jaar mee bezig is geweest om die dingen af te krijgen. Op een gegeven moment moest Peer ze weg doen, want zijn vrouw vond ze lelijk. Stonden niet mooi in de huiskamer. Die heb ik toen gekocht. Ze klonken fantastisch. Ze zijn zelfs nog een tijd gebruikt in de studio van Billy The Kid."

BUIZENAPPARATEN

Als kleine jongen was Anton Simonis al gefascineerd door techniek. Op zijn tiende bouwde hij zijn eerste luidspreker en zijn eerste radio. Tijdens zijn gymnasiumjaren ontwierp hij voor een leraar een belichtingsmeter en een doka-timer, en had hij een bloeiende handel met het bouwen van stereo-installaties. Het logeerbed op zijn kamer gebruikte hij als werkbank. Luisteren naar muziek in de tijd dat de piratenzenders nog bestonden. Rock, blues en 'underground', het liefst live. Het ontwikkelen en bouwen van luidsprekers, transmissielijnen, scheidingsfilters en eigen versterkerontwerpen bleef doorgaan ("Als twee versterkers verschillend klinken, dan bevat minstens een van de twee een ontwerpfout."). Buizenapparaten hebben altijd bij hem een bijzondere plaats ingenomen.

MEER DYNAMIEK EN DETAIL

De elpeeverzameling van Ron

Ron bezit een rijke verzameling aan gitaren. “Het is een intens instrument. Je kunt het karakter van een gitarist horen. Er bestaan zoveel manieren van spelen, trucjes en variaties. Speel ik met mijn vingers of met een plectrum, zet ik er effectpedaaltes tussen of combineer ik met versterkers? Je kunt jezelf iets eigen maken.”

is verdeeld tussen zijn zoon en dochter. Onder in een kast staat de cd-verzameling. “Een tijdje geleden zat ik me af te vragen of ik een nieuwe platenspeler zou moeten kopen. Totdat ik ontdekte dat je hi-res muzieknummers kunt downloaden. Doe dat meestal van www.hdtracks.com. Dat heeft bijna de kwaliteit van analoog, maar zonder die ruis. Met meer dynamiek en detail. Ben ik gewoon met mijn oude platen aan de slag gegaan. Dat kost dan vijftien euro of zo. Het zijn grote files, soms twee gigabyte voor één plaat.”

MUZIEKWINKELS

Knoester aan dat hij muziekwinkels altijd een warm hart heeft toegedragen. “Ik kwam bij Radio Krenning in Den Haag. Ging veel naar Praalder in de Theresiastraat.

Woonde in de buurt. Ik heb daar het een en ander gekocht, ja. Ik vind dat het tegenwoordig allemaal erg duur is geworden. Het is niet moeilijk om twaalfduizend euro uit mijn zak te trekken om een paar mooie luidsprekers te kopen. Maar wil ik dat? Ik ben bovengemiddeld geïnteresseerd in HiFi, mag je wel zeggen. Ik luister graag naar wat ik mooi vind. Het gaat immers toch om de klank.”

WEINIG LAAG

Hij noemt een voorbeeld van hoe apparatuur in de praktijk verkeerd kan worden gebruikt. “Ik ken iemand die had jaren geleden een HiFi-set laten samenstellen van tienduizend euro. Eerlijk gezegd vond ik het nergens naar klinken. Ik zei dat er voor die grote luidsprekers maar weinig laag in zat.

Hij antwoordde dat hij niet aan de toonregeling mocht zitten omdat dit nu eenmaal zo was afgeregeld. Dat gaat mij te ver. Je moet toch altijd je oren een beetje blijven gebruiken.”

VAN EEN OUDE GENERATIE

Ron Knoester stond met Billy The Kid in voorprogramma's van Brian May, Anouk en Golden Earring. “Ik heb altijd lopen scharrelen voor optredens. In het verleden heb ik veel sessies gedaan. De bandleiden van Golden Earring zijn van een oude generatie. Ze zijn altijd blijven spelen omdat ze het gaaf vonden. Het is dat George Kooymans ziek werd, anders was het doorgegaan. Als je kijkt naar Anouk of Kane bijvoorbeeld, die hadden een paar goed verkochte albums. En stopten gelijk met touren. Ja, één keer per jaar drie keer in Ahoy of zo. Terwijl die gasten van Golden Earring bleven optreden, ook in kleine theaters.” Hij zat in meerdere bands en speelt meer dan dertig jaar in zijn eigen band Midnight Temptation. Sloot zich tien jaar geleden aan bij The Clarks, voorheen de vrijdagavondband van het toenmalige Veronica Inside en bekend van de theatertournees met muzikkenner Johan Derksen. “Dat gebeurde omdat een bandlid ziek werd. Ik ben nooit meer weggegaan.” ◀